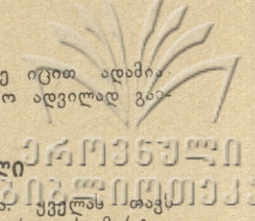

გამოსვლის 52-ე ნომერი, (№ 1457). აბრისტო. 1975. ფასი 20 კაპიკი.

ნახ. ვ. ლომუხანი

— ეს დედები ნებაში ვის კალთაში ზრდიან შვილებს?

ახლა თქვენ ზოგი რამ უკვე იცით ადამიანებზე, ამიტომ არაკებს უფრო ადვილად გაგებთ. მაშ, დაეწყეთ:

არაპი პირველი

კაცი ვინმე იყო მარტოხელა. ეყვალა თავს ევლებოდა, — შინაურსა და გარეულს. მარტოხელა იყო და გაიჩინა მეორე ხელიც. დაოჯახდა. ცოლა — ქურჭი მინდათ. გაიძრო ტყავი და შეუქურა ქურჭი. მინდათ რას რომ „გოლგა“ ჰყავსო? ტყავი აღარ ჰქონდა და რას გაიძრობდა? სხვას გააძრო ტყავი: მოხსნა ნიკო საწყობის გამგებნიდან, მოიყვანა ჰიკო. ანდაზად გააძრობდა — ხელი ხელს ბანსო. იბანეს ხელი დირექტორმა და ხელქვეითებმა, გააქრეს საწყობში საპონი, აივსეს ქაფით ბინა, მოვიდა რევოზორი, მოხდა ქაფი, ისევ ადულდა ქონება. მოვიდა უფრო დიდი რევოზორი, შეამოწმა პატარა რევოზორი, მოაგო საპონს. მეტი ეყოფა, საქონელი აუწერა, აქტი დაუწერა, შრომა-გასწორების კოლონიამი ყოფნა გამოუწერა და შორს დაუტოვა წყალტუბო და უწერა...

შეგონება პირველი: კენგურუს ჩანთა იმით კი არა აქვს, რომ ტროლეიბუსში კონდუქტორად იმუშაოს, ფული და ბილეთები არ გასცეს!

არაპი მეორე

ერთი სოლომონი იყო. არც ისე ბრძენი. ფულიანი იყო და უფულო კაცის სახელი ჰქონდა. ავად გახდა და ექიმს მიაღდა. ექიმსაც სოლომონი ერქვა. ის უფრო ბრძენ კაცად ითვლებოდა. ოპერაცია გაუქეთა და გასამრჯელოდ ასი მანეთი მიიღო. ექიმმა სოლომონმა ახალი ტელევიზორი მოისურვა. მიაღდა ტელევიზორის გამყიდველს. ისიც სოლომონი იყო. ასი მანეთი შედგენი მისცა. ტელევიზორის გამყიდველ სოლომონს ტაქსით სიარული უყვარდა. ამიტომ მალე იმ ასმა მანეთმა ტაქსის მძღოლის — სოლომონის ჩიბუმი გადაინაცვლა. შოფერ სოლომონს მანქანის ნაწილებს არ აძლევდნენ და ამიტომ სპეკულანტ სოლომონს მისცა ასი მანეთი. სპეკულანტ სოლომონს შეიღო ჰყავდა სამუშაოზე მოსაწყობი და ის ასი მანეთი საწყობის გამგე სოლომონს ფეშქაშად მისცა. საწყობის გამგე სოლომონს სიდედრა გაუხდა ავად და, პირველი სოლომონის რჩევით, ექიმმა სოლომონმა ოპერაცია გაუქეთა...

შეგონება მეორე: პითონი რომ გაძღება, თავისსავე კულს ჩაიდებს პირში და იძინებს. სწორედ მაშინ იჭერენ მას მონადირენი.

საკვიბიბარ

ლაქსობის" საშუალებით ორ ბინას ერთ ბინაშიც ცვლიან. ეს მაშინ ხდება, როცა ერთობიან ვაქს ოროთახიანი ქალი შეუყვარდება. და, რაკი, კაცი კაცს ყოველთვის შეხვდება, ხოლო სახლი სახლს — არასოდეს, ამიტომ ისინი ეძებენ შესაბამე სახლს გაყრილი ცოლ-ქმრის იმედით. ასე ეძებენ ადამიანები ერთმანეთს. ზოგჯერ იტყობინებიან, რომ ჰყვებიან როიალს, ავეჯს და ყიდულობენ „გოლგას“. ეს ძალიან სასარგებლო რამ არის. მაგალითად, მე რომ ხელთ სტაფილო ჩამივარდეს, სიამოვნებით მივიცემდი კურდღელს, თუ ის თავის ბაჰას დამითმობდა! მაგრამ, სამწუხაროდ, ჩვენში არ არის ადგილი შეგნება! ჩვენ ყოველთვის იმას ვეძებთ, რაკ გვეჭირდება, ადამიანები კი უფრო ხშირად იმას ეძებენ, რასაც თვითონ ვერ გამოიყენებენ, მაგრამ სხვებს კი სჭირდებათ! ზოგჯერ ადამიანები გასაცვლელად როდი იძენენ ნივთებს. მაგალითად, ერთ ჩემს ნაცნობს, რომელიც ზოგჯერ მოღის ხოლმე არა ჩემს სანახავად, არამედ ზოთბარკში ლუდის დასალევად, სახლი გამოიტენილი აქვს ლამაზუდიანი წიგნებით, მაგრამ არც თვითონ კითხულობს და არც ჰყიდის, უბრალოდ ინახავს.

მართალია, ადამიანებს ერთი დიდი უპირატესობა აქვთ, ჩვენთან შედარებით: ისინი პირველად იმას კი არ განსაზღვრავენ, თუ რა სჭირდებათ, არამედ იმას, თუ რას ეძებენ სხვები. სწორედ ამიტომაც მათი საქციელი ცხოველთა სამყაროზე რომ გავავრცელოთ, ასეთ სურათს მივიღებთ: სპილო თავდადებულად აგროვებს სურნელოვან ყვავილებს, რომლებიც ფუტკარს სჭირდება! ვეფხვი ბუნავში რკოს ინახავს! კურდღელი ღორის შაშხს აკეთებს! მგელი სიმინდის მარცვლებს იპარავს! ვირმაც იცის, ხურმა რა ხილია!..

ბატონო მგლებო, კურდღლებო, ციყვებო, ტურებო, წეროებო, რწყილებო და ქიანქველებო! ადამიანმა დამჩაგრა! ვინ არის გამკითხავი? რეყუთო, რომ ბუნებამ მელოდ დამბადა? განა, ეს იმას ნიშნავს, რომ მსუნავიცა ვარ, გაუტანელიც, ვერაგიც, ერთი სიტყვით, — სინდისგარეცხილი?

ადამიანებმა რომ ერთმანეთს პირში სათქმელი ვერ უთბრეს, ცრუ ამბები მოიგონეს. ამ ამბებს ივავ-არაკი დაარქვეს, ვითომც ახალთაობას კარგ მავალითს მიეცემთო. ჩვენ რაღას გვეჩროდნენ? ჭერ იყო და, ებოზებ გამოგვჭრა ყელი! შემდეგ — ლაფონტენიო, სულხან-საბაო, ლესინგიო, კრილოვიო!.. საქმე იქამდე მივიდა, რომ მელოებს ტყავის გაძრობა დაგვწყეს! ვისაც ამას ვერ უხერხებენ ხოცავენ: მკვნიტელი ცხოველია, ქათმებს იპარავს! ქათმებს რამდენი ფერის გამგეც იპარავს, მაგრამ მათთვის ტყავი არავის გაუჭირია!

ახლა პენსიაზე გახლავართ და საზოგადოებრივ საწყისებზე თბილისის ზოთბარკში ვმუშაობ! მეც უნდა ვწერო, აბა, რა უნდა ვქნა? ჩემს მდგომარეობაში სხვები, ალბათ, მემუარების წერას დიფიკებდნენ და გამოაქვეყნებდნენ წიგნებს „ძვიელი მონადირის სტრიაში“ მრავლისმომცველი სათაურებით — „ჩემი შეხვედრა ბატონ ლომთან“, „მოგზაურობა ცხრა მთას იქით“, „რქებითა და ჩლიქებით — დიდების გზაზე“... მე კი უფრო დიდი ამოცანა დავისახე: ცოდვა გატეხილი სჯობია და ადამიანები ყოველთვის უსამართლოდ როდი მოგვაწერენ მანკიერ თვისებებს. ჩვენც ხომ უნდა ვიზრუნოთ ახალი თაობის აღსაზრდელად? ამიტომ, გადაწყვიტე წერა!

თავდაპირველად მინდა გავაცნოთ ადამიანთა მეტყველების თავისებურება. მაგალითად, თქვენ არ იცით, რას ნიშნავს „ხილბოსტანვაჭრობა“. კურდღლები ძალიან დაინტერესდებიან, რომ ესმოდეთ ამ ბრძნული სიტყვის შინაარსი. ასეთივე სიტყვაა „თბილქალაქნობა“. აქ მოდიან ადამიანები და ლებულობენ ცნობებს ადამიანების შესახებ. „თბილქალაქნობა“ იტყობინება, რომ ამა თუ ამ ადამიანს სურვილი აქვს გაუცვილოს ამა თუ იმ ადამიანს ერთი სამოთახიანი ბინა ორ ერთოთახიან და ოროთახიან ბინებზე მაინცდამაინც სხვადასხვა რაიონში. ეს ხდება ხოლმე მაშინ, როცა ცოლ-ქმარი გაიყრება. თქვენ არ იცით, რას ნიშნავს ცოლ-ქმარი? წარმოიდგინეთ ორი ქათამი — მამალი და დედალი. ხდება ხოლმე, რომ მამალი უფრო დედალი გამოდგება, ან, პირიქით, და მაშინ ამბობენ, რომ ცოლ-ქმარი ერთმანეთს ვერ ეწყობა. „თბილქა-

— ჩემი ანკეპა ხომ შავსაქვით, ექიმო, ახლა იპვენ მითხარით, რომელ წელს დაემთავრეთ ინსტიტუტი?

იეყნიტუტი

— აი, ამისათვის გამოგიძახეთ, ამხანავო არჩილ! თუ შეძლებთ გოზოვთ, დღესვე შეასრულოთ ეს სამუშაო!
— სულ ეს არის, პატივცემულო დირექტორო?
— დიახ!
— საოცარი!
— რა არის საოცარი?
— ის, რომ ყვირილი არ მესმის! სად არის ყვირილი?
— რა ყვირილი?
— თქვენამდის რომ დირექტორი გყავდა, რა ხმა ჰქონდა, რომ იცოდეთ! ოო, რა ყვირილი იცოდ! —
— მე არ მაქვს ისეთი ხასიათი, ჩემო არჩილ, და რა ვქნა?
— არა გაქვთ და, თქვენს დავალებას ვერ შეგასრულებ!
— რატომ, კაცო?
— იმიტომ, რომ იმ დირექტორთან იმუნტიტი ისე გამოვიმუშავე, თუ არ დამიყვირეს, საქმეს ვერ გავაკეთებ!
— მაშ, რა ვქნათ?
— რა ვქნათ და, აბა, მუშტი დაარტყით მაგიდას! უფრო მაგრაად! ასე! ახლა დაიყვირეთ: „უქნარებო! ხელფასს ტყუილად გაძლევთ!“
— უქნარებო! ხელფასს ტყუილად გაძლევთ!
— ეე, ხმა სულ არა გაქვთ! გეტყობათ, სკოლის გუნდში არ გიმღერიათ! ამ ხმით კაცს ვერ შეაშინებთ! ხმამალა, ხმამალა!
— უქნარებო! უზრდელბო!
— „უზრდელბო“ არ გინდათ! ასე სკოლაში მიმართავენ მოსწავლეებს! აბა, კიდევ გაიმეორეთ!
— უქნარებო! ხელფასს ტყუილად გაძლევთ! ციგნებო! მიამუნებო! ოოჰ, დავილავ!
— ჰო, ეს კი მჭერა! რაღაცას მიამსგავსეთ! არა უშავს, თანდათან ისწავლით! თუმცა, ჩემში სათანადო რეფლექსმა უკვე გაიღვიძა: წავედი დავალების შესასრულებლად!..

არჩილ გურასაშული

— ეს ვინი სურათი გაგიკრავს კედელზე?
— ამ კაცმა დიდი სიკეთე მიყო, შვილი ჩამიჭრა და სოფელში დაიბრუნა.

კოსმეტიკა

ის-ის იყო ოჯახში მორიგი უსიამოვნება მოთავდა. გაოგნებული საწერ მაგიდას მიუჭექი და ჩემდა უნებურად საწერ-კალამს მოვიდღე ხელი.

— წერ ხომ?! ასე გამოჭენებული უნდა ვიყოთ საქვეყნოდ მთელი სიცოცხლე? მაგით გინდა შეინახო ბავშვები, იდიოტო?! — ოჯახის ღრუბელგადაყრილ ცაზე საბოლოოდ გადაიგრავინა ჩემმა მეორე ნახევარმა.

კარის ჯახუნი იყო ჩემი აშკარა გამოწვევის პასუხი. მოდლილმა გონებამ უთავბოლოდ დაიწყო ხეტიალი. პირველად ნეტავ რაზე მოუვიდათ ცოლ-ქმარს ჩხუბი? ამბობენ, ერთ დილით, ევამ ოდნავ დამწვარი ნამცხვარი მიართვაო ადამს საუხზეზე.

— რა არის, ქალო, ეს, ყოველ დილით ამ ნახშირით რომ გამოტენი ხოლმე!

— უკეთესი „ნარგიზში“ მოიკითხე!

— უკეთესი, უკეთესი... გენახა ერთი როგორ აცხობდა დედაჩემი...

(უკაცრავად, ადამ, დედა არა გყავდათ!)
ამაზე ალბათ აეშალა ევას ნერვები და ატეხა ერთი დავი-

დარაბა. აი, იქიდან მოდის ყველაფერი. ან არ იყო ნერვებმო-საშლელი?

ნათქვამია, თაფლი იყოს, თორემ ბუზი ბაღდადიდან მოვაო. ჩხუბის სურვილი იყოს, თორემ მიზეზი რამდენიც განვხვდეთ.

მე და ჩემ ცოლს კი ეს უსიამოვნება კოსმეტიკაზე მოგვივიდა.

რა კაცის საქმეა კოსმეტიკა? მართალია. მე არც ვერვით უბრალოდ, ამბოლო დროს, ჩემი მეუღლე ჩუმჩუმად იცქირებოდა რაღაც ჟურნალში. ჰოდა, იმ დილით ის ჟურნალი სარკესთან გადამოლილი დარჩენოდა და შემთხვევით წავიკითხე. აფსუს, რომ ჟურნალის სახელწოდების წაკითხვა არ დამაცალა ჩემმა ევამ. სტატია „დახვეწილი“ ქართული ენით რჩევა-დარიგებას აძლევდა ქალებს როგორ მოეგლოთ კანისათვის. კითხვა დავამთავრე, რომ ცოლმა შემომისწრო. გაღიმებულნი რომ დამინახა, აიღეწა:

— შენ თუ ყველაფერი არ გაამასხრე, ისე არ შეგიძლია. წახვალ ახლა და დაწერ ფელეტონს, არა? იცოდე, არ დავინახო სადმე შენი დაწერილი, თორემ ისეთ კოსმეტიკას გავგიჟებ, რომ სულ ტყავს გაგაძრობ!

ჩემი ღიმილის მიზეზი ჟურნალი კი ქადაგებდა: „ქარგი კანი კარგ კვებას მოითხოვს. მას სჭირდება ბოსტნეული და ხილი, ზორცი (არც ძალიან მსუქანი) და რძის პროდუქტები, ბურღული და სუფთა ჰაერი...“ (ტექსტი მრავალწერტილიანად დაცულია).

მაინც რას არ გაიგებს კაცი! თურმე, ადამიანი ლამაზი რომ იყოს, კვება ესაჭიროება. ჰოი, საკვირველებავ!

ჟურნალი განაგრძობდა: „კანისათვის განსაკუთრებით მნიშვნელოვანია წყალი. (უყურე შენ!) თუ ჯანმრთელი ხარ, დღის მანძილზე დალიეთ 4-6 ჭიქა წყალი იმ სითხეებთან ერთად, რასაც თქვენ იღებთ სუბის, რძის და სხვადასხვა წვენების სახით. პირველივე ჭიქა დილას, ადგომისთანავე დალიეთ“.

მამ ასე, 4-6 ჭიქა წყალი, სითხეები „სუბის“, რძის და სხვადასხვა წვენების სახით, უზმოზე გადაპკარით პირველივე ჭიქა წყალი და მორჩა, მთელი სიცოცხლე თეთრყირობი კანი გარანტირებული გაქვით!

კანისათვის დიდი მნიშვნელობა ჰქონია სისხლის მიმოქცევა-საც და „აგრეთვე, სტიმულს აძლევს მასაჟი ჯაგრისით და მზაბი. რბილი ჯაგრისით სისტემატური წრიული მოძრაობით, დავიზილოთ მთელი სხეული. მასაჟი დავიწყოთ ფეხის ტერფიდან — ცერიდან, პირველად მარჯვენა, მერე მარცხენა ფეხზე, ქვემოდან ზევით“.

რა გასაგებად არის დაწერილი! სისტემატური წრიული მოძრაობით მასაჟი ქვემოდან ზევით, მხოლოდ ცერები არ უნდა აგერიოთ, ჯერ მარჯვენა, მერე მარცხენა და ნაზი, ავარდისფერებული დაწვები მზად არის.

ჟურნალი კი ხსნიდა და ხსნიდა სილამაზის საიდუმლოებებს:

„შემდეგ დავიზელთ ხელებს (ჯერ მარჯვენა, მერე მარცხენა), მხრებს, ზურგს (ზურგის დასახელებად კარგია აბანოს ჯაგრისი), მკერდს და ბოლოს ზურგის ქვემო ნაწილს“.

უკაცრავად, მაგრამ რას იზამთ, თუ სილამაზე გსურთ, ზურგის ქვემო ნაწილიც უნდა დაიზილოთ...

და ბოლოს, სტატია მთავრდებოდა ფრიად ყურადსაღება შეგონებით, რომ „კოსმეტიკა მხოლოდ მაშინ მოგვიტანს სარგებლობას თუ გავიგებთ, რომ კანი ორგანიზმის ნაწილია“ და რომ „ჯანმრთელი, ქორფა კანი აუცილებელია როგორც ადამიანის გუნებისათვის, ისე მისი გარეგნობისთვის. მისი ჯანმრთელობისთვის“.

აჰა, ვინ იფიქრებდა, ან „გაიგებდა“, რომ კანი ორგანიზმის ნაწილი ყოფილა. მეტი რაღა უნდათ ქალებს — შეიგნონ ეს სიბრძნე და ქათქათა კანი სამუდამოდ გარანტირებული აქვით!

სულ ბოლოს კი რიხიანად მოუწოდებდა სტატიის ლოზუნგი — „გაუფრთხილდით კანს!“

თვის ბოლოს ჩემზე განაწყენებულ ჩემს საყვარელ მეუღლეს ტულეტის სარკესთან ფრანგული სუნამო „მა გრიფი“ და იმპორტული კოსმეტიკური კრემები დავუღაგე.

— ბოლოს და ბოლოს, მიხედი, ვაჟბატონო, რომ ცოლსაც სჭირდება კოსმეტიკა?! — ეშმაკურად მოწყურული თვალებით გადმომხედა მან.

რა იცოდა ჩემმა ევამ, რომ ისინი ამ ფელეტონში აღებულნი ჰონორარით შეეუძინე.

ზურღან ყორღანაუვილი

! ფრჩხილებში ჟურნალის ტექსტია დაცული. ავტორის კომენტარი არ გახლავთ.

— თქვენ მასე გგონიათ, — თქვა აქეთამ და იმანაც აიხედა.
 — ვკითხვით მეზობელს.
 — ჰკითხეთ.
 — თქვენ რას იტყვით, მეზობელო? — ჰკითხა აქეთამ და ორთავემ ზემოთ აიხედეს.
 — მე? — თქვა ზემოთ მჯდომმა და წამოწითლდა. — მე? ვერაფერს.
 — რატომ?
 — მე არც ერთი ვიცი და არც მეორე. — თქვა ეს და ახლა უფრო გაწითლდა — მე ხომ...
 — თქვენ ხომ ტყემალზე ზიხართ!
 — მე? — თქვა ზემოთ მჯდომმა. — მე უიშვილი ვიცი...
 — უიშვილი?
 — კი.
 — ვერ ვიტან თანამედროვე გრაფიკულ მანებს. — თქვეს იქითამ და აქეთამ ერთად.

* * *

მატარებელი გაჩერდა. ჯერ იქითა გავიდა კუბედან, მერე აქეთა. მერე

ზედამ ისკუბა ქვემოთ. იქითა ის-ის იყო ჩაიღო, რომ მატარებლის გამყოფმა გააჩერა — „თქვენ წიგნი დაგჩალო“. იქითამ მადლობა უთხრა და წიგნი პორტფელში ჩადო. „მე ჯერ“ — თქვა ქვემოთ მივიღე და არ ვიტყვებ, თუ მეტი გამოსული იყო, უთხრა ისევ მატარებლის გამყოფმა. „ხდება ასეთები ხანდახანო“, თქვა იქითამ და გაიცილა. ამ დროს აქეთა მგზავრი მოვარდა: „უიმე, წიგნი დამჩალო“. „ალბათ ესაო“, უთხრა აქეთამ, გახსნა პორტფელი და წიგნი ამოიღო. „დიას, ეს, თქვენი მე წამილია და ჩემი თქვენაო“. ახლა იმან გახსნა პორტფელი და წიგნი ამოიღო. „უიმეო“ თქვეს და წიგნები გაცვალეს და თავთავიანთ პორტფელში ჩაიდეს. პორტფელებიც ახალი ჰქონდათ და ორთავემ სასიამოვნო ტკაცატკუცით დაკეტა იგი. ამ დროს ის მესამე მგზავრი მოვარდა: „უი, ბოდიში, თქვენი წიგნები მე წამილია და ჩემი — თქვენაო“.
 მატარებელი წავიდა. იმ კუბეში კი მატარებლის გამყოფი იჯდა და გაკვირვებული ლამაზ წიგნს გულდასმით ფურცლავდა.

ნახ. ბ. ლომიძისა

მატარებელი იქით მიდგოდა. კუბეში ოთხი ადგილი იყო, მაგრამ მგზავრი სამი ამოვიდა. ერთი ადგილი თავისუფალი დარჩა, ორს ქვედა ადგილი ჰქონდა, ერთს კი ზედა. იმან, ზემოთ რომ ავიდა, რაღაც გაიფიქრა თავისთვის გუნებაში. ქვემოთ ორთავეს პორტფელი ჰქონდა და, მოეწყვენენ თუ არა, პორტფელები ტკაცანით გახსნეს და იქიდან ლამაზ-ლამაზი წიგნები ამოიღეს. ზედს პორტფელის მაგივრად ჩემოდანი ჰქონდა და შიგ რა იდო თვითონ იცოდა. ჯერ აქეთამ გააპარა თვალი იქითას წიგნისაკენ და მიხვდა, რომ იქითას უკვე მოესწრო აქეთ თვალის გამოპარება. ამან თვალებით უთხრა იმას „ეგ ხომ მე დიდი ხანია წავიკითხეო“. იქითამაც გაიფიქრა: „რა დროს ეგეებიანო“. ზედამ კარგა ხანს უტყვირა ხან ერთს და ხან მეორეს და ავტორთა გვარები ძლივს ამოიკითხა. იმიტომ კი არა, რომ კითხვა არ იცოდა. არა, იმიტომ, რომ ასეთი ავტორები არც ვაეგონა და მით უმეტეს, წაკითხული, აბა, საიდან ექნებოდა. ჯერ იქითამ გაშალა წიგნი და მერე აქეთამ. წიგნები სულ ახლები იყო და სასიამოვნო შარბიშური გაუდიოდათ.

— ეხ... — თქვა აქეთამ.
 — ეეხ... — თქვა იქითამ. — რას კითხულობთ ასე გატაცებით, კოლეგავ?
 — Главное описание чувства, потом уже нравов... — ამოიკითხა აქეთამ და „ეეხ“ დააყოლა ქართულად.
 — ეხ, ეხ... გრძნობები... ეკზიუპერი! — ხმამაღლა თქვა იქითამ და ცალი თვალთ მალდა აიხედა.
 — არა, მარკ ავრელიუს! — წამოიძახა აქეთამ და იმანაც მალდა აიხედა.
 — მარკ!.. მარკ ერიხა?
 — ერიხა მარია... ანა ბაუესტვენა! მხოლოდ ცოტათი მძიმედ იკითხება.
 — გააჩნია ვის მიერაა თარგმნილი.
 — მე ორიგინალს ვგულისხმობ.
 — ზოგიერთ ორიგინალს თარგმანი გერჩიოთ.
 — ეს აფსურდია. — თქვა იქითამ და ზემოთ აიხედა.

— აი, ორდერი, გასაღები და ხელსაწყო-იარაღები, რაც ახალ ბინაში დაგჭირდება.

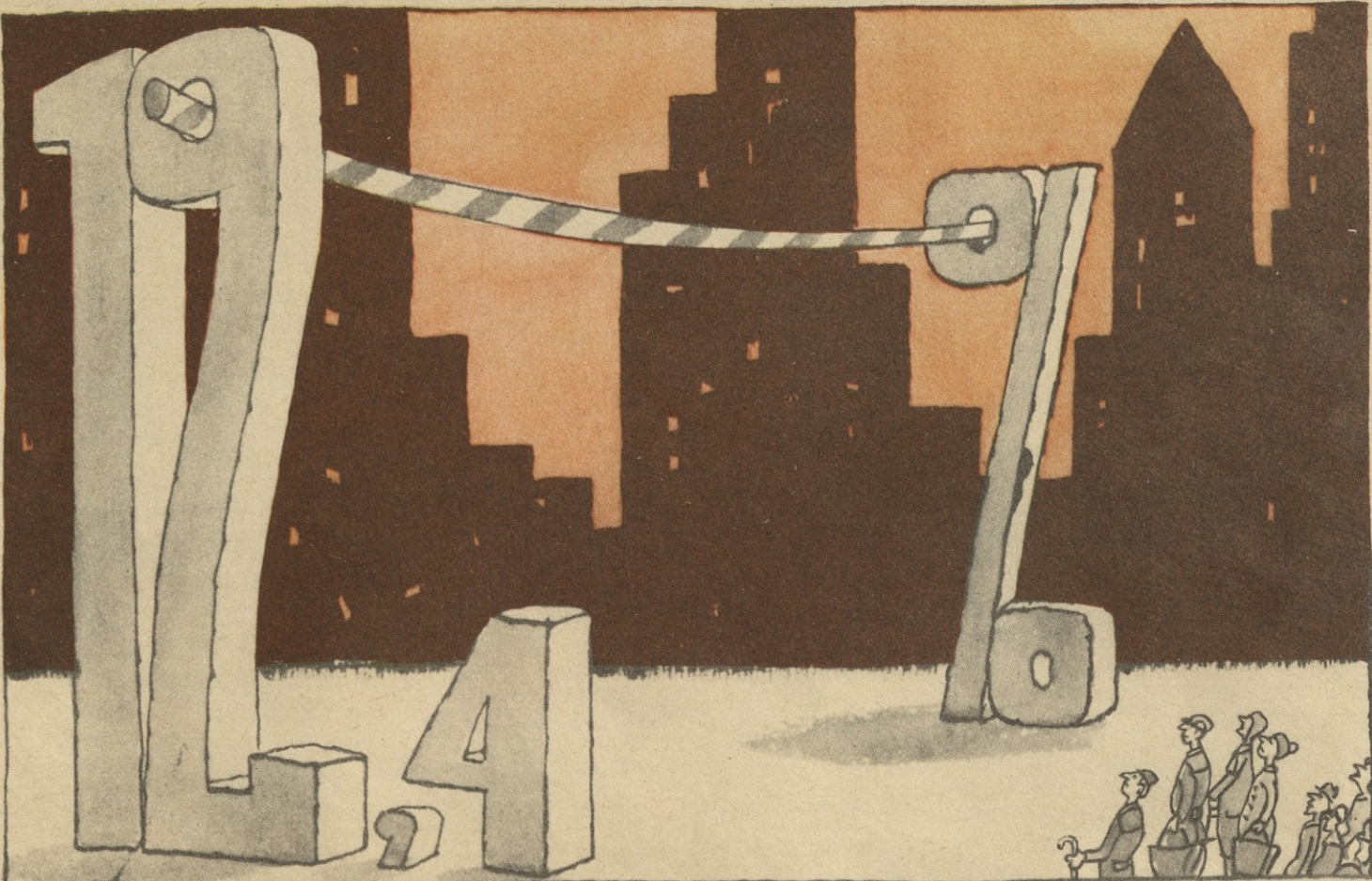
586
25. VIII 75

იტალიის დედაქალაქი — „ნაციონალური“ რეკორდის მფლობელია! რომში ყოველდღიურად ბოროტმოქმენი საშუალოდ 115 ავტომანქანას იპარავენ; ამ მხრივ მეორე ადგილზე მილანია — 84 მანქანა და მესამეზე კი ნეაპოლი — დღეში 66 ავტომობილი.
აღსანიშნავია, რომ პოლიციის „ოპერატიული“ მუშაობის შედეგად დაზარალებულ ქალებს რომში უბრუნდებათ 18 მანქანა, მილანში — 11 და ნეაპოლში — 7.

75-586
Иллюстр. 76187

რეკორდსმენები

დასავლეთ ვერობის ბევრ ქვეყანაში განუხრელად იწევს ზევით ფასები. ბოლო მონაცემებით ბელგიაში საკვები პროდუქტების ფასები გაიზარდა 12,4 პროცენტით.

აუღებელი თამასა